

בנימין מזור

בנימין מזור (מייזלר) נולד בשנת 1906 בצ'חנוביץ. בשנת 1928 קיבל תואר דוקטור מאוניברסיטת גיסן. לסגל האקדמי של האוניברסיטה העברית בירושלים הצטרף בשנת 1943 ושימש פרופסור להיסטוריה של עם ישראל בתקופת המקרא וארכיאולוגיה של ארץ-ישראל. מחקריו עסקו בגיאוגרפיה היסטורית של ארץ-ישראל. הוא עמד בראש המשלחות הארכיאולוגיות לחפירות בית שער, בית ירת, תל קסילה, עין גב, עין גדי וירושלים. בשנת 1974 פרש לגמלאות.

עם עלייתו לארץ ב-1928 הצטרף לחברה לחקירת ארץ-ישראל ועתיקותיה ולימים היה לנשיאה. בשנות השלושים נערכה ביזמתו ובהנהלתו החפירה הארכיאולוגית הישראלית הגדולה הראשונה בבית שער. עם קום המדינה נמנה מזור עם מקימי מחלקת העתיקות הממשלתית ורישיון החפירה הראשון, רישיון מס' 1, ניתן לחפירתו בתל קסילה.

בשנת 1952 נבחר לרקטור האוניברסיטה העברית ובשנת 1953 נבחר גם לנשיא האוניברסיטה. הוא כיהן בשני התפקידים עד לשנת 1961. האוניברסיטה שגלתה מן הקמפוס בהר הצופים הייתה מפוזרת באותן שנים ברחבי העיר. תחת הנהגתו נבנה קמפוס גבעת רם של האוניברסיטה העברית ורוב היחידות שבו והתקבצו בקריה אחת. היו אלה שנים של פיתוח גם בתחום האקדמי: בעשור זה גדל מספר הסטודנטים מ-3,000 ל-4,000, הוקמו פקולטות חדשות ופותחו עיניו מחקר חדשים. מזור פעל רבות לפיתוח הפקולטה לחקלאות ברחובות, לקידום בית-הספר לרפואה של האוניברסיטה העברית ו"הדסה" ולהקמת הקריה הרפואית בעין-כרם. הוא נמנה עם האבות המייסדים של אוניברסיטת חיפה ושל מכון בן-צבי בירושלים והיה מעורב בהקמת מוזיאון ישראל.

למעלה מששים שנה מילא פרופסור מזור תפקיד מרכזי בחקר עברה של ארץ-ישראל כהיסטוריון וכארכיאולוג. הוא פרסם מאות מאמרים בכתבי-עת מדעיים וספרים רבים. הוא היה עורך כתב-העת "ידיעות" של החברה לחקירת ארץ-ישראל ועתיקותיה, עורך סדרת "ארץ-ישראל" ועורך ראשי של האנציקלופדיה המקראית. עם שחרור ירושלים במלחמת ששת הימים יזם וניהל את החפירה ממערב ומדרום להר הבית. בחפירה זו, שהייתה הגדולה בהיקפה שנערכה עד אז בארץ ונמשכה כעשר שנים בהשתתפות מאות מתנדבים, ראה בנימין מזור את גולת הכותרת של פעילותו הארכיאולוגית.

פרופסור מזור היה חבר בוועד הבינלאומי של ראשי האוניברסיטאות וחבר באגודות מקצועיות רבות. על פועלו המדעי זכה בפרסים: פרס ישראל במדעי היהדות בתשכ"ח, פרס גובליק, פרס בן-צבי, פרס ירושלים, פרס קפלון ופרס הרטווי. כן זכה לתוארי כבוד רבים ביניהם תואר דוקטור לשם כבוד מטעם ההיברו יוניון קולג' (1953), הסמינר התיאולוגי היהודי (1963), האוניברסיטה העברית (1975), אוניברסיטת בן-גוריון, אוניברסיטת חיפה ומכון ויצמן למדע.

בן 89 היה במוותו.

הלך לעולמו בי"ד באבול תשנ"ה (9.9.1995).

יהי זכרו ברוך!